

[Blilgrav-Nielsen]

ger finansministeren. Vi tror finansministeren. Vi synes, der er nogle ting i kortene, der tyder på, at det samlede offentlige underskud vil blive reduceret i de kommende år. Hvis man ser lidt på den økonomiske udvikling, som er beskrevet dels af finansministeren, dels af økonomiministeren, må man sige, at der er meget, der tyder på, at den opgang, der har været et stykke tid i dansk økonomi, vil fortsætte. Og her må vi så som forligsparter og regeringen som regering erkende, at det ikke udelukkende er regeringens og forligsparternes skyld, at det er gået sådan. Det hænger bl.a. sammen med, at vi nu har en vældig god Nordsøindtægt. Og den slår fuldt igennem i Danmark, fordi vi igennem 15 år har ført en meget konsekvent energipolitik; ellers ville gevinsten af Nordsøenergien ikke have været så stor, som den er. Men det er også rigtigt, som andre har nævnt, at navnlig Tyskland har trukket kraftigt. Jeg tror, det er vigtigt at være opmærksom på, at når der er to enkeltelementer, der tegner sig så stærkt, kan der være risiko for, at der kan komme negative omsving.

Ser vi netop på den side, må vi sige, at der er ting i tallene, der tyder på, at den fremdrift, der skal komme, og som vil komme i økonomien i de kommende år, i højere grad vil komme fra den indenlandske efterspørgsel – i hvert fald i højere grad end i de seneste par år – end fra eksporten. Og det kan der være et faresignal i. Derfor vil jeg gerne opfordre til, at mobiliseringen af de politiske kræfter omkring finansloven forbliver intakt for det tilfælde, at der skulle blive behov for hurtigt at justere på den økonomiske udvikling.

Men der er ét problem i denne sammenhæng, som vi ikke kommer udenom, og det er naturligvis beskæftigelsen. Finansministeren og andre ministre, især økonomiministeren, mener, at der er tegn på en opgang i beskæftigelsen, en forbedring. Det vil vi gerne tro på. Men desværre er det ikke nogen sikker sag. Vi mener, det er afgørende, at vi nu er klar til at gennemføre nogle forandringer, nogle strukturændringer især på arbejdsmarkedet for også ad den vej at stimulere til en bedre beskæftigelse. Vi mener, at det netop er i en tid, hvor det går rimelig godt med økonomien, hvor der er fremgang, at man skal foretage forandringer. Vi mener, at især ændringer på arbejdsmarkedet er vigtige at gå efter. Vi havde gerne

set, at der havde været større fremdrift i den del af aftalen omkring finansloven, der som en sideaftale har, at der skal tages fat på strukturproblemerne i det næste år. Det vil styrke økonomien, hvis vi får dette problem løst. Det vil styrke hele samfundet, og det vil frem for alt støtte den enkelte. Der bliver kaldt mere på de faglige kvaliteter, befolkningen har, og også de menneskelige kvaliteter, der ligger i den store gruppe af mennesker, som ikke har arbejde.

Jeg tror, der er to radikale forslag, som i den debat vil komme til at stå meget centralt, og det er forslaget om at tillade, at de ledige må arbejde for den understøttelse, de får, og det er forslaget om en kraftig forbedring af voksenuddannelsesstøtten.

Denne støtte til voksenuddannelserne er jo en lille succeshistorie. Det er sådan, at den forsøgsordning, der har været gældende siden 1989, faktisk har været brugt af 7.000 mennesker, og 3.000 har fået et job ud af det. Derfor har Det Radikale Venstre nu foreslået en udvidet – ikke bare en forlænget, men også en udvidet – voksenuddannelsesstøtteordning. Vi er glade for, at Socialdemokratiet og SF har markeret støtte hertil. Vi undrer os over, at regeringen ikke vil støtte dette forslag. Det er væsentligt, at vore uddannelser er i orden, og det er derfor også fint, at der nu er tre partier, der markerer, at der skal sikres en åben adgang til de højere uddannelser.

Det synspunkt, vi har omkring uddannelserne, er også markeret i, at vi har vendt os kraftigt imod de ret store beskæringer, der var lagt op til på uddannelsesområdet. Jeg ser, at kulturministeren er til stede, og jeg vil derfor ikke skåne kulturministeren for den bemærkning, at det har undret os meget, at man fra kulturministerens side har lagt så kraftigt ud med beskæring af støtten til de frie skoler. Vi mener faktisk ikke, der er rimelighed i det, og det undrer os meget, at især Venstre har affundet sig med det barske udspil i finanslovsforslaget på dette område.

Vi mener, at de frie skoler udgør en meget væsentlig del af vor historie, de er en del af vort demokratiske fundament, og de er fortsat nødvendige, synes vi, i hele den folkelige og kulturelle udvikling. Dertil kommer jo, at der er stigende interesse fra de nye demokratier i f.eks. Østeuropa for, hvorledes Danmark har indrettet sig kulturelt og undervisningsmæs-